

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

Jn consecratione ecclesie.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70429)

vt ager: domus: equus. In primis igitur vt p
 bar s. Tho. z vt hz in textu legu pdictaz
 dicitur no potest vsufructus, nec ipa locari
 pnt annuo vel diurno vl quis cetera. sed in
 secundis secus est. qz seorsum tradi aut ven
 di pot vsu: puta domus retenta proprietate. z
 sibi ppter as vsu retento. no aut in primis. s3
 cuiusqz pcedit vsus vini/ traste vinum in
 dntum z proprietate ei. Un ridiculu est si
 cere: mutua mihi pane vnu quiscz vt ar go
 aut sepp hu vsu. no aut: mutua equu aut
 domu vl agru. Pecunia aut sub pmo rez
 genere pntet: ita q q ea vris qntu ad ei
 vsu pncipale q est distractio/ ea psumer.
 qz ia no habet ea in pna specie z substan
 tia. et si ea hz in equaleri. i. in re empr: sic
 z panis hz in sanguie in que est p digesti
 one puerfus. Donit ar pntet sub scdo
 qz post suu pncipalez vsu q est ostentatio
 adhuc remanet spes z substantia rei. igit
 pecunia locari no pot vt inde captat vsu
 fructus: qm capi pot de mondi. igit si i di
 cto casu sit locatio vel tractus ali. i. impi
 gnoratio: sicut d factu e eo mo q practicat
 Probo q sit illicitus ex pre locantz pecunia
 vel mutuar sup pignore. Primo si sit lo
 catio. Quicuzqz em ex vsu sue pecunie acci
 pit aliqd vltra forte ex pacto vel intentoe
 sine q no capitali existere securo: est vsura
 n: vt patet ex diffinitionib vsure. qz acci
 pit pciu vsus rei no hnt vsu a proprietate
 distinctu. Sed in isto actu: Tici dās tre
 centos aureos p vsu sue pecunie aliqd ac
 cipit vltra forte capitali securo: qa accipit
 vsu localis qui aliqd valet: sicut z vsus
 eq vel domus. Scdo etiā pbo q sit illicitus
 si pecunia non sit locata: sed mutuata
 sup pignore. Na vt pbat scus doctoz. ij.
 ij. q. lxxviii. q vris pignore obligato tenet
 pciu vsus coputare in fortez: nisi talis res
 sit cui vsus pcedi solet inter amicos: pu
 ra liber vel aliqd minimu. alioqn si no co
 putat si qd hoc fiat pntente debitore est
 vsura: eo q no hnt e furtu. vt in l. pigno
 re. ff. de fur. Sed 3. videt q ex pre tici
 liceat hz. Na sic dicitur licite pot loagre
 locata z tici pecunia locare pot. qz fm
 Sco. in. luy. di. xv. pecunia signata locari
 pot. Sol. Dico q pecunia signata posse
 locari z inde lucz accipi: no e dictu Sco

ti solu: sed scilicet Tho. z cōter oim theolo
 goz z canonistaz. qz sic pcedit pecunia ad
 aliquem vsu secundariu p que no psumit
 tur: puta ad ostentatione. Est ita esset in
 casu: ita q Petr acciper aureos trecetos
 ad ostentandū/ restituēdos no solu in spe
 cie sed in numero: ita q exteio digito pos
 set qs sigando dicere. Isti sunt qs mutu
 aut Tici: Dico q casus esset licit. qa
 tunc pecunia hnt vsu a proprietate distin
 ctum: et est locabilis sicut z monile. et ser
 uaret equalitatis iusticie. Sed in pposito
 non est ita.

Incipit vltimus
 Tractatus

In consecratione ecclesie

Aggressus Iesus
 pambulabat hiericho
 Luc. xix. Sciendū est
 aut q ea q in pnt euā
 gelio narrant/ ptingit
 qn dñs vltra vice ascē
 debat hierim ad passu

one. Et ecce vir noie zacheus: z hic erat pn
 cept publicanoz. Publicani erāt q publi
 ca vectigalia exigebāt. z erāt cōit vni pec
 catores z ifames. Ille ar fuit eoz pnceps
 Ul qz hēbat aliqd officiu sup alios. vl qz
 erat pm in scelerib. vl qz erat pm i dnt
 rijs (et tpe diues. Et qrebat videre iesum
 qs esset: z non poterat p turba: qz statura
 pusillus erat. Et pcutēs ascēdit in arbores
 sicomoz: vt videret illū: qz ide erat trās
 tur. Et cū venisset ad locū: suspiciēs Je
 sus vidit illū: z dixit ad euz. Zachee festi
 nās descēde: qz hodie i domo tua oportet
 me manere. Oportet aut aliqn ipoztat ne
 cessitate. vt si dicā: optz me mori. aliqn im
 portat idigētia. vt si dicā: optz me hie ve
 ste vl equū. Hic ar n tenet pmo mō. quia
 chūs ifimz alijs modis miraculose z sine
 miraclo potuisset p se z p suis pādū iue
 nire. s3 scdo mō: vt sit sensus. Zachee idigeo
 me recipias i domo tua ad pādū cū sim
 paup. Un q dūderabat videre chūm quē

De quibusdā festiuitatibus

nūq̄ ante viderat vt dicitur: illū meruit
hospitio recipere (Et festinās descendit: et ex
cepit illū gaudēs. Et cū viderēt oēs mur
murabāt dicētes: q̄ ad hoiez pctōrē diuer
tiss). Stās s̄t Sache? dixit ad dñm Ecce
dimidiū bonoz meoz dñe do paup̄. et
si qd̄ aliquē defraudauit reddo q̄ duplū
Est aut̄ sciendū q̄ iste Sache? fuit d̄p̄.
habebat aliq̄ bona iuste possessa q̄ p̄mo
nio et aliq̄ iniuste rapta. Est factū rursus
q̄ bona rapta q̄ hēbat erat̄ in duplici dif
ferentia. Nā qd̄a erat̄ incerta et qd̄a certa.
sic q̄ p̄ns passus expōit. Ecce dimidiū bo
noz meoz dñe do paup̄. b̄: p̄ restitutione
incertoꝝ. Et si qd̄ aliquē defraudauit de q̄
se p̄stat mibi reddo q̄ duplū. Notādū
ā q̄ nō dixit dabo: s̄ do. q̄ s̄m Deo. nō
solū h̄ p̄mittēbat sed faciebat. S̄ nūq̄d
tenebat reddere q̄ duplū. Ad h̄ d̄d̄ q̄
Ebr̄p̄. videt̄ innuere et s̄l̄r qd̄a aliq̄ sic:
q̄ lex. Exo. xxij. mādat qd̄a in triplo: qd̄a
in q̄druplo: et qd̄a i q̄ruplo restituēda. s̄
h̄ p̄ mediū. i. q̄druplū intelligunt̄ alia exte
ma. i. triplū et q̄ruplū. Sed b̄. Tho. ij. ij.
q. lxxij. ar. ij. tenet q̄ nō. et d̄t q̄ Sache? ista
dixit volēs superogare et p̄ facere q̄ tene
bat. Ad eq̄litate ē m̄ iusticie sufficit redde
re simplū i forō p̄cie. Si tñ aliq̄ fuisse
p̄uit? i iudicio et iudex eū p̄denasset tūc et
nō alit̄ tenebat soluere qd̄ lex mandabat
(ait̄ iesus ad eū. Quia hodie salus domui
huic facta ē: eo q̄ et ipse fili? s̄r Abrae) Est
aut̄ dubiū vt carnal̄ v̄l s̄m fidē Sache?
fili? fuerit Abrae. Et s̄m aliq̄s p̄itas est
q̄ carnal̄ fuit fili? Abrae: qd̄ patz: q̄ illi
q̄ murmurabāt d̄ ch̄o q̄ ad hoicm pctō
rē declinasset: multo maḡ murmurassent
si declinasset ad gētilē. q̄ illes erat̄ iudeis
abominabiles: et h̄ ipm̄ vt suā murmurat̄
tionē iustiore faceret̄ in sui excusatōez ad
durissent: dicētes q̄ ad hoiez gētilē et pctō
rē declinasset. Secdo h̄ patz vt dicūt: q̄ ipse
voluit facere restitutionē i q̄duplū s̄m te
noze leḡ: ad quā gētilēs nō tenebant. Op
positū tñ tenet maḡ h̄sto. et videt̄ tenere
Beda dicēs. Fili? aut̄ Abrae Sache? d̄t
nō q̄ de ei? stirpe genit̄: s̄ q̄ et? est fidez
imitatus. Et idē videt̄ tenere Amb. di
cens Sache? exiguus meritis sic p̄ls na
tionū. Huius dubij p̄itas est mibi incer

ta et oēs rōnes et auctes q̄ hinc inde indu
cunt solus p̄nt. tñ credo q̄ nō fuerit carnal̄
liter fili? Abrae. Ad p̄mū h̄ hoc d̄t q̄ for
te erat̄ p̄fili? et suscepit circūcisionē. Vel
dato q̄ gētilis eēt: isti murmuratores nō
fuerūt auct̄ ei titulū gentilitatis opponere
q̄ erāt gentiliū. i. romanoꝝ subditū. sed p̄
mū videt̄ p̄babilius. Ad scdm̄ d̄t q̄ mā re
stitutionē s̄m mentē s̄. Tho. nō faciebat
q̄i Rege obligatus: sed superogando. Vel
p̄t̄ p̄ci? q̄ eā faciebat tāq̄ p̄filius (Vel
nō q̄n̄ filius hominis querens et saluū fa
cere qd̄ perierat)

In vigilia sancti Andree

Tabat Joannes et ex
disapul ei? duo) Jo. j. Unus
illoꝝ erat̄ Andreas: vt in hoc
euāgelio d̄t. Ali? ignorat̄ et a
q̄buldā d̄t fuisse Joānes: q̄ se
more scribētū historias nō vult nomiare
(Et respiciēs Iesuz ambulante d̄t. Ecce
agn? oei) Lū aut̄ sic d̄t Orige. i lege moy
saica offerent̄ tria genera animalū fressū.
scz vitul? capra et ouis. et ouū aries agn?
et ouis. autū aut̄ turtur et colūba. Tñ sacri
ficiū agni erat̄ p̄ncipale: qd̄ singulis dieb̄
mane et vespe offerebat̄ sine mutacōe. alia
p̄o offerebant̄ ex aduēto Igit̄ ch̄is dicit̄
est agn?: q̄ ch̄is ē p̄ncipale sacrificiū. q̄ li
cet ad salutē fidelū p̄sint oēs martyres: n̄
tñ vt d̄t s̄. Tho. nisi in q̄ntū sup oblationē
agni q̄si oblatio ad iuncta p̄ncipali sacri
ficio imolant̄. Et q̄ sacrificiū agni iter oia
sacrificia veteris legis exp̄ssi? ch̄i passio
nē figurauit: rōne innocētie et rōe regis in q̄
solēnis imolabāt: q̄ in pasca. Et rōne effe
ctus: q̄ p̄ illd̄ sacrificiū fuit hebraic? p̄ls
de fuitute Pharaonis liberat̄. Jo sup̄
idē Joānes dixerat: Ecce agn? dei ecce q̄
tollit pctm̄. i. pctā m̄di: ponēda singularē
p̄ plurali. Vel h̄ dixit rōne pcti original̄:
qd̄ est vnū specie in oib̄ homib̄: s̄m scdm̄
Tho. j. ij. q. lxxij. Est aut̄ sciendū s̄m ma
gistrū h̄sto. q̄ agnus latine ab agnoscedo
d̄t: eo q̄ in magno gregem̄ ad vocem
agnoscat: sed grece vt ait̄ d̄t: ab agnū qd̄ ē
piū. Et q̄ ch̄is agnouit p̄rem p̄ obediētā
et m̄rem p̄ curā: et p̄i? fuit in passioe p̄ quā